

Arrestnummer C/ 1785 /2013
Repertoriumnummer 2013/5064
Datum van uitspraak 20 november 2013
Rolnummer 2012/CO/1054 YAHOO! Inc.
Notitienummer parket-generaal 2012/PGA/4193 2012/VJ11/1086

KBO

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctionele zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

tegen

2293 **Yahoo! Inc.**

met zetel te United States of America, CA 94089
Sunnyvale, 701 First Avenue

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Jan Dhont, door mr. Bertold Theeuwes en door mr. Gert Warson loco mr. Pieter Londers, allen advocaat bij de balie van Brussel, op 24 april 2013 en 15 mei 2013

vertegenwoordigd door mr. Jan Dhont en door mr. Gert Warson loco mr. Pieter Londers, allen advocaat bij de balie van Brussel, op 29 mei 2013

1. Ten laste gelegde feiten

In het gerechtelijk arrondissement Dendermonde en bij samenhang elders in het Rijk, minstens in de periode van 10 december 2007 tot en met de datum der dagvaarding, en alleszins op 10 december 2007, op 10 maart 2008 en vanaf 7 juli 2008,

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

Inbreuk te hebben gepleegd op artikel 46bis, §2 van het Belgisch Wetboek van Strafvordering, door als operator van een elektronisch communicatienetwerk of verstrekker van een elektronische communicatiedienst van wie gevorderd werd door de procureur des Konings, om de in paragraaf 1 van artikel 46bis van het Wetboek van Strafvordering bedoelde gegevens mede te delen, geweigerd te hebben deze gevorderde gegevens mede te delen aan de procureur des Konings,

In casu, door als op Belgisch territorium actieve operator van een elektronisch communicatienetwerk of verstrekker van een elektronische communicatiedienst, na gevorderd te zijn middels de vordering van de

procureur des Konings te Dendermonde dd. 21 november 2007
overeenkomstig artikel 46bis van het Belgisch Wetboek van
Strafvordering, om met betrekking tot de e-mailaccounts:

ptbeannl@yahoo.com
shoolajohn@yahoo.com
Ian_are@yahoo.com
leo4john@yahoo.com
garcialaurindo@yahoo.com
raadwijkdr@yahoo.com
robjanssennl@yahoo.com

de volgende gegevens mede te delen:

1. de complete identificatie-/registratiegegevens van degene die de account heeft gecreëerd/geregistreerd, inclusief het IP-adres, datum en uur (+ tijdszone) van de registratie,
2. het e-mailadres dat gekoppeld is aan het profiel,
3. alle andere persoonsgegevens of informatie die kan leiden tot identificatie van de gebruiker(s) van de account;

geweigerd te hebben deze gegevens mede te delen aan de procureur des Konings.

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen door de correctionele rechtbank van Dendermonde, kamer 13, op 2 maart 2009 werd als volgt beslist:

VERKLAART de beklaagde YAHOO! schuldig aan de feiten omschreven onder de hiervoor vermelde tenlastelegging;

VEROORDEELT de beklaagde YAHOO! voor deze feiten tot een geldboete van 10.000 euro, met 45 deciemmen verhoogd (x 5,5), gebracht op 55.000 euro;

SPREEKT voor de veroordeelde de verplichting uit om een bedrag van 25,00 euro, met 45 opdecimem (x 5,5) verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

LEGT de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 25 euro. overeenkomstig artikel 91. 2de lid van het K.B. d.d. 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 30 december 1950, 9095)

- zoals vervangen door artikel 1 van het K.B. d.d. 29 juli 1992 (B.S. 31 juli 1992, 17249);
- en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 23 december 1993 (B.S. 31 december 1993, 29318)
- en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001, 44791),
- dat terug van toepassing is nu de opheffingsbepaling van het K.B. 28 december 1950, zoals voorzien door artikel 98 van het K.B. van 27 april 2007, ingevolge de vernietiging ervan door de Raad van State op 17 december 2008 onbestaande is geworden.

VEROORDEELT de beklaagde tot de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 38,62 euro.

BEVEELT de beklaagde tot teruggave mits verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per dag vertraging in mededeling van de gegevens zoals vermeld in de schriftelijke vordering op grond van artikel 46bis Sv. van 21 november 2007 van de procureur des Konings te Dendermonde en dit vanaf datum dat huidig vonnis in kracht van gewijsde treedt.

2.2.

Tegen voormeld vonnis d.d. 2 maart 2009 werd hoger beroep ingesteld:

- op 4 maart 2009 door de beklaagde tegen al de beschikkingen
- op 12 maart 2009 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen.

2.3.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep van Gent, kamer 3, op 30 juni 2010 werd als volgt beslist:

...

25. Gelet op dit alles is in deze zaak onvoldoende komen vast te staan dat de materiële toepassingsvoorwaarden van artikel 46bis van het wetboek van strafvordering vervuld zouden zijn. Het is niet bewezen dat de voorwaarden tot vaststelling van de schuld en de strafbaarheid van de beklaagde vervuld zijn.

...

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet gegrond,

Verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

Doet het beroepen vonnis teniet en, opnieuw wijzende,

Ontslaat de beklagde van rechtsvervolging hoofdens het feit zoals in de inleidende akte te laste gelegd.

Laat de kosten van beide instanties, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten laste van de Staat.

2.4.

Tegen voormeld arrest d.d. 30 juni 2010 werd beroep in cassatie ingesteld:

- op 12 juli 2010 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen.

2.5.

Bij het arrest, gewezen door het Hof van Cassatie, op 18 januari 2011 werd als volgt beslist:

...

6. 'Verstrekker van een elektronische communicatiedienst' in de zin van voormeld artikel 46bis Wetboek van Strafvordering, is niet alleen de Belgische operator in de zin van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, maar iedereen die diensten van elektronische conimunicatie verstrekt, zoals onder meer de transmissie van communicatiegegevens.

De medewerkingsplicht van artikel 46bis Wetboek van Strafvordering is dus niet beperkt tot operatoren van een elektronisch communicatienetwerk of verstrekkers van een elektronische communicatiedienst die ook operator zijn in de zin van de voormelde wet van 13 juni 2005 of die hun elektronische communicatiediensten enkel verstrekken via hun eigen infrastructuur. Die verplichting bestaat ook voor iedereen die een dienst aanbiedt die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken. De persoon die een dienst aanbiedt die erin bestaat zijn klanten toe te laten via een elektronisch netwerk informatie te verkrijgen of te ontvangen of te verspreiden, kan ook een verstrekker van een elektronische communicatiedienst zijn.

...

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Veroordeelt de verweester in de kosten.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Brussel.

2.6.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep van Brussel, kamer 13, op 12 oktober 2011 werd als volgt beslist:

...

Ter zake ligt geen bewijs voor van een geldig door de procureur des Konings binnen het Belgisch grondgebied aan beklagde gerichte vordering tot mededeling van gegevens in de zin van artikel 46bis, §2 van het Wetboek van Strafvordering.

...

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk.

Doet het bestreden vonnis teniet.

En opnieuw uitspraak doende.

Spreekt beklagde Yahoo! Inc. vrij van iedere tenlastelegging en ontslaat haar van rechtsvervolging zonder kosten.

Laat de kosten van de openbare vordering in beide aanleggen ten laste van de Staat.

2.7.

Tegen voormeld arrest d.d. 12 oktober 2011 werd beroep in cassatie ingesteld:

- op 20 oktober 2011 door het Openbaar Ministerie tegen de beschikkingen die betrekking hebbend op beklagde.

2.8.

Bij het arrest, gewezen door het Hof van Cassatie, op 4 september 2012 werd als volgt beslist:

...

3. De omstandigheid dat de procureur des Konings zijn door artikel 46bis Wetboek van Strafvordering bedoelde schriftelijke vordering, waarbij de medewerking wordt gevorderd van een buiten het Belgisch grondgebied gevestigde operator van een elektronisch communicatienetwerk of van de verstrekker van een elektronische communicatiedienst, verstuurt vanuit België aan een in het buitenland gelegen adres, maakt die vordering niet ongeldig.

...

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Laat de kosten ten laste van de Staat.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 24 april 2013, 15 mei 2013 (voor- en namiddag) en 29 mei 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de beklaagde in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadslieden, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Ontvankelijkheid van de strafvordering

Tevergeefs beweert beklagde dat de ministeriële aanstelling van de heer Kerkhofs, substituut-procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde niet rechtsgeldig zou zijn.

De aanwijzing overeenkomstig artikel 326 §4.3^o van het Gerechtelijk Wetboek voorziet niet dat deze beslissing anders zou moeten genomen worden of gemotiveerd worden dan dat de noodwendigheden van de dienst zulks verrechtvaardigen.

De ministeriële aanstelling verwijst naar het schrijven van de procureur-generaal te Antwerpen (d.d. 11 oktober 2012) en het eensluidend advies van de procureur-generaal te Gent en de procureur des Konings te Dendermonde.

In het schrijven van de procureur-generaal te Antwerpen (d.d. 11 oktober 2012) wordt gewezen op de belangrijkheid en het principiële en zeer technische karakter van de zaak.

Hieruit dient impliciet doch ontegensprekelijk te worden afgeleid dat de noodwendigheden van de dienst deze delegatie vereisten. Het is evenwel niet vereist dat de brieven waarnaar de minister verwijst materieel zouden gehecht worden aan de ministeriële delegatie.

Tevergeefs houdt beklagde dan ook voor dat de ministeriële delegatie onwettig zou zijn en overeenkomstig artikel 159 van de grondwet niet zou kunnen worden toegepast.

Er wordt bovendien op gewezen dat er geen sanctie voorzien is in artikel 326 van het Gerechtelijk Wetboek.

De strafvordering werd derhalve op regelmatige wijze uitgeoefend door het Openbaar Ministerie ter terechtzitting.

4.3. Omschrijving van de feiten

De datumbepaling van de feiten dient als volgt gepreciseerd te worden:

"..., minstens in de periode van 10 december 2007 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding, zijnde 16 september 2008, en alleszins op 10 december 2007, op 10 maart 2008 en vanaf 7 juli 2008".

De feiten op zich worden door deze precisering niet gewijzigd.

4.4. Motivering ten gronde

4.4.1. Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen.

Het hof verwijst tevens naar de omstandige uiteenzetting van de feiten door de eerste rechter.

2. De procureur des Konings vroeg op correcte wijze naar artikel 46bis van het Wetboek van Strafvordering schriftelijk gegevens betreffende in België aangewende e-mailaccounts op aan beklaagde, en dit zowel per mail, fax als brief. Er is overigens geen voorgeschreven vorm bij de wet voorzien.

Artikel 46bis van het Wetboek van Strafvordering is duidelijk en precies omschreven en geeft geen aanleiding tot enige willekeurige Interpretatie. Er is derhalve geen strijdigheid met de grondwet en/of de bepalingen van het EVRM. Wat dit laatste betreft verwijst het Openbaar Ministerie terecht naar een gelijkaardige casus voor het EHRM (p. 24 – 26 van zijn conclusie).

De eerste rechter stelde terecht vast dat beklaagde in België territoriaal aanwezig is zodat aan het territorialiteitsvereiste voldaan is. Door de diensten die beklaagde hier ook in België geheel of hoofdzakelijk aanbiedt, te weten o.m. de gratis e-maildiensten, is zij verplicht tot medewerking overeenkomstig artikel 46bis van het Wetboek van Strafvordering, nu zij als zodanig aan te merken is als een verstrekker van een elektronische communicatiedienst door onder meer transmissie van communicatiegegevens. Dat beklaagde geen kantoor of vestiging in België zou hebben is dan ook niet relevant.

De gevorderde gegevens dienen in België te worden overgemaakt (draagbaarheid) zodat de inbreuk zich wel degelijk in België finaliseert. Tevergeefs betwist beklaagde dat die gegevens zouden draagbaar zijn, nu het tegendeel ontegensprekelijk uit de tekst zelf van artikel 46bis §2 van het Wetboek van Strafvordering voortvloeit. Uit "geweigerd te hebben mede te delen aan de procureur des Konings" blijkt immers een actieve verplichting om de gevorderde gegevens te bezorgen daar waar ze gevraagd worden. Terecht verwijst het Openbaar Ministerie hierbij

naar het cassatiearrest van 27 april 2010 waar zich een gelijkaardige situatie voordoet in het kader van de mededelingsplicht voorzien bij artikel 67ter van de Wegverkeerswet. Het cassatiearrest van 25 januari 2012 waarnaar beklagde verwijst om er zogenaamd het tegenovergestelde uit af te leiden onderschrijft evenwel volledig dezelfde visie als in het arrest van 27 april 2010. Het misdrijf voltrekt zich derhalve in België, zoals terecht vastgesteld door de eerste rechter, dienvolgens is de Belgische wetgeving van toepassing. Het is om die redenen niet nodig dat de omslachtige procedure van een ambtelijke opdracht zou moeten worden gevolgd, wat de Amerikaanse wetgeving overigens in huidige situatie niet verplicht (stuk 3 en 6 dossier Openbaar Ministerie). Bovendien gaat het niet om een verhoor van een beklagde of een getuige waarbij een dergelijke rogatoire opdracht wel nodig zou zijn. Overigens is het verhoor van beklagde niet noodzakelijk om de strafvordering op gang te brengen en zijn daardoor de rechten van verdediging niet geschaad nu beklagde deze rechten ten volle kan uitoefenen voor de rechter ten gronde.

Alle argumentatie van beklagde met betrekking tot de zogenaamde extraterritorialiteit (bevoegdheid procureur des Konings, plaats misdrijf, schending soevereiniteit van staten, rechtshulp in strafzaken) is gelet op het voorgaande niet relevant en weerlegd. Een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof zoals voorgesteld door beklagde is derhalve niet noodzakelijk of nuttig om deze zaak te beoordelen.

De vordering van de procureur des Konings overeenkomstig artikel 46bis §2 van het Wetboek van Strafvordering werd derhalve op wettige en geldige wijze aan beklagde verstuurd. Er is dan ook geen schending van artikel 28bis §3 van het Wetboek van Strafvordering vast te stellen.

De inbreuk gebeurde wetens en willens wat volstaat als opzet en derhalve is goede of kwade trouw niet relevant. Vaststaat dat beklagde systematisch geweigerd heeft de gevraagde gegevens te verstrekken.

Dat blijkt uit de gewisselde e-mails, fax en briefwisseling (stukken 56 t/m 115 van het strafdossier). Deze documenten worden terecht door het Openbaar Ministerie als bewijs in deze zaak gebruikt nu niets zich daar tegen verzet. Er bestaat geen wettelijke verplichting om beklagde er op te wijzen dat die stukken in rechte zouden kunnen worden gebruikt. De in principe weigerachtige houding van beklagde blijkt overigens ook uit de conclusies van beklagde, weliswaar gemotiveerd doch vanuit een, evenwel verkeerde, juridische visie.

Tevergeefs houdt beklagde voor dat zij niet diensten aanbiedt die geheel of hoofdzakelijk bestaan in het overbrengen van signalen via

elektronische communicatienetwerken. Beklaagde biedt o.m. een (web)maildienst aan in België waardoor degene die zich registreert op elektronische wijze kan communiceren op het internet via een bij een internet acces provider verkregen IP-adres en beklagde staat in voor de verzending en transmissie van deze elektronische communicatie (zie verder). Dat is onderscheiden van de werking zelf van een internet acces provider (zoals bv. Telenet, Belgacom) die enkel de toegang verschaft tot het internet via een IP-adres. Dat op die manier toegekend IP-adres is evenwel enkel gekend door de internet service provider (zoals Yahoo!). Deze keuze is door beklagde bewust gemaakt om commerciële doeleinden zoals terecht vastgesteld door de eerste rechter: indien beklagde zich niet wil onderworpen zien aan de verplichtingen van artikel 46bis §2 van het Wetboek van Strafvordering staat het haar vrij het IP-bereik van België uit te sluiten (zie randnummer 4.3 bestreden vonnis).

Het Openbaar Ministerie toont aan middels zijn stukken 2 en 9, en er is geen reden om aan de geloofwaardigheid en objectiviteit van die stukken te twifelen, dat de verzending van een e-mailbericht van afzender tot ontvanger grotendeels zo niet uitsluitend via de mailservers van beklagde verloopt en dat er in geval van een e-mail van een Yahoo!-account naar een andere Yahoo!-account zelfs geen andere dienst gebruikt wordt, waardoor aangetoond is dat beklagde voor haar mailservice als hoofdzakelijke dan wel enige instaat voor de overbrenging van signalen via elektronische communicatienetwerken. Deze vaststellingen worden niet weerlegd door de bemerkingen van de eigen deskundige van beklagde, Jonas Mariën of door de louter andersluidende beweringen van beklagde.

In tegenstelling tot hetgeen beklagde op blz. 61 van haar conclusies voorhoudt, heeft zij zich wel degelijk adequaat kunnen verweren op dit standpunt van het Openbaar Ministerie (onder meer door raadpleging van een eigen deskundige), zodat er geen sprake is van een schending van haar rechten van verdediging (art. 6 EVRM).

Dat beklagde haar webmaildiensten in België aanbiedt wordt versterkt doordat zij in functie van de locatie naar taal en omgeving aangepaste reclameboodschappen meestuurt. Tevens blijken dezelfde diensten als destijds onder www.yahoo.com thans aangeboden onder www.yahoo.be.

De feiten zijn derhalve bewezen.

3. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de rechtspersoonlijkheid van de beklagde,

- haar blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die zoals de eerste rechter terecht stelde getuigen van een hardnekkig volgehouden weigering om de wet toe te passen louter en alleen om de grenzen van de wettelijkheid af te toetsen,
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 8.000 euro te vermeerderen met de opdecimen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een geldboete van meer dan 24.000 euro, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar ertoe aan te zetten de Belgische wetgeving te respecteren.

Het hof gaat niet in op het verzoek van beklaagde tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagde afdoende te wijzen op haar maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

Het Openbaar Ministerie heeft niet meer aangedrongen op teruggave/dwangsom.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 46bis, 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 427 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 41bis, 66 van het Strafwetboek
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 1, 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 28 december 1950

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis mits deze wijzigingen:

Preciseert de datumbepaling van de feiten als volgt:

"..., minstens in de periode van 10 december 2007 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding, zijnde 16 september 2008, en alleszins op 10 december 2007, op 10 maart 2008 en vanaf 7 juli 2008";

Veroordeelt de beklaagde wegens de haar ten laste feiten zoals omschreven tot een geldboete van ACHTDUIZEND EURO gebracht op VIERENVEERTIGDUIZEND EURO door verhoging met 45 opdecimen, met uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van VIERDUIZEND EURO gebracht op TWEEËNTWINTIGDUIZEND EURO door verhoging met 45 opdecimen, zodat een gedeelte van VIERDUIZEND EURO gebracht op TWEEËNTWINTIGDUIZEND EURO door verhoging met 45 opdecimen effectief blijft;

Beveelt de teruggave en de daaraan gekoppelde dwangsom niet;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 184,11 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:

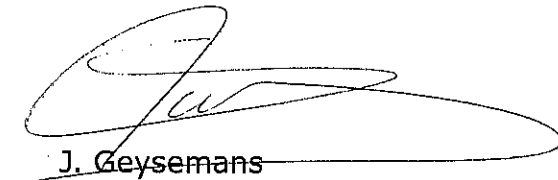
N. Snelders	voorzitter
L. Knapen	raadsheer
J. Daenen	raadsheer

en in openbare terechtzitting van 20 november 2013

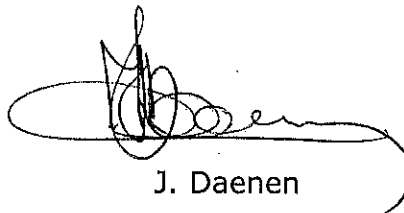
uitgesproken door voorzitter N. Snelders

in aanwezigheid van J. Kerkhofs, substituut-procureur des Konings bij de
rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, met opdracht het ambt
van Openbaar Ministerie tijdelijk waar te nemen bij het hof van beroep te
Antwerpen

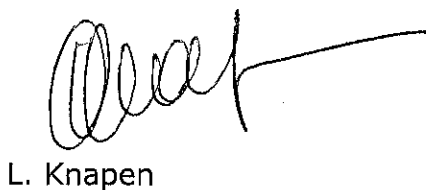
met bijstand van griffier J. Geysmans

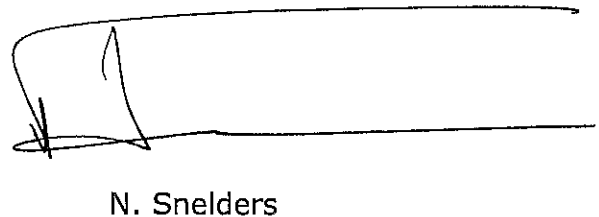
J. Geysmans

J. Daenen

L. Knapen

N. Snelders